

Nr 191.

Av herr **E. A. Nilson** i Örebro, *angående omorganisation av väg- och vattenbyggnadskåren.*

Då tredje försvarsberedningen på sin tid hade att handlägga frågor rörande en lämplig organisation av fortifikationen och ingenjörtrupperna, kom den till bland annat den uppfattningen, att jämförelsevis stora krav måste ställas på den för fortifikationens och ingenjörtruppernas mobilisering erforderliga officersreserven.

Så, för att taga ett exempel, kunde beredningen av ekonomiska skäl icke föreslå kademässigt organiserade järnvägstrupper, ehuru väl det måste ligga i öppen dag, att hären i fält under många lägen icke utan synnerligen allvarliga vanskligheter kan undvara järnvägstrupper i en eller annan form.

Likaså måste under krig en mångfald av arbeten och bland andra sådana, som sammanhånga med förbindelseväsendets uppehållande och utökande, med all säkerhet överlämna åt ingenjörformationer av mera tillfällig natur än våra fåtaliga linje-reservingenjörtrupper.

För ledandet av dylika arbeten räcker icke fortifikationens egen officerskår till. Icke heller lär man kunna säga, att densamma flertal härför i allt äger nödig teknisk erfarenhet.

Beträffande väg- och vattenbyggnadskåren, vilken militärt sett utgör en officersreserv till fortifikationen, måste man emellertid förutsätta, att personalen för ifrågavarande arbetens ledande väl äger den erforderliga tekniska erfarenheten, men däremot i alltför hög grad saknar den militära.

Väg- och vattenbyggnadsofficerens tekniska erfarenhet kan på denna grund i allmänhet icke i fält komma hären i nöjaktig grad till godo med mindre än att densamma ställes under militär överledning. Men en sådan

överledning måste på grund av brist på härför kvalificerade officerare sannolikt komma att saknas till och med vid sådan tillfällen, då den allra bäst behövdes.

En omorganisation av kungl. väg- och vattenbyggnadskåren, åsyftande att höja dess krigsberedskap och militära användbarhet, synes således vara en fråga av den vikt och betydelse, att den icke bör förbises och som bör behandlas i samband med frågan om härens organisation i sin helhet.

Spörsmålet om nämnda kårs omorganisation hade även varit något berörd under tredje försvarsberedningens förhandlingar; ock inlämnade den 9 mars innevarande år överstelöjtnanten vid generalstaben E. C. Erikson en P. M. i detta ärende, vilken P. M. den 10 i samma månad översändes till hans excellens herr statsministern, såsom synes å sidan 31 Bil. C. till Kungl. Maj:ts nådiga proposition nr 58 den 14 maj 1914 angående ny härordning.

Den 20 april i år avlät jämväl, såsom likaledes framgår av samma nådiga proposition, chefen för väg- och vattenbyggnadskåren en underdånig särskild skrivelse i samma syfte. Ärendet synes sålunda befinna sig i det utredda skick, att ett beslut redan i år bör kunna fattas. Jag har emellertid ej medhunnit att utarbета ett detaljerat förslag i ämnet, utan hemställer vördsamt, att vederbörande utskott härom måtte draga försorg.

Då således, såvitt jag kunnat förstå, en omorganisation av kungl. väg- och vattenbyggnadskåren i huvudsaklig överensstämmelse med den från tredje försvarsberedningen insända promemorian skulle i väsentlig grad stärka våra försvarsmöjligheter utan att medföra några egentliga eller åtminstone inga avsevärda kostnader för statsverket, får jag härmed vördsamt hemställa,

att riksdagen i samband med härens organisation för sin del måtte besluta en omorganisation av kungl. väg- och vattenbyggnadskåren i syfte att kåren måtte organiseras såsom officersreserv åt kungl. fortifikationen i huvudsaklig överensstämmelse med av överstelöjtnanten vid generalstaben E. C. Erikson i ärendet avlämnade promemoria, som finnes omnämnd i Kungl. Maj:ts proposition nr 58 i Bil. C. sid. 31.

Stockholm den 6 juni 1914.

E. A. Nilson.